

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12)

OPIS OCHRONNY WZORU PRZEMYSŁOWEGO

(19) **PL** (11) **Rp.624**

(51) Klasyfikacja:
25-03

(21) Numer zgłoszenia: **17555**

(22) Data zgłoszenia: **02.02.1999**

(54)

Wiata przystankowa

(45) O udzieleniu prawa z rejestracji ogłoszono:
29.11.2002 WUP 11/2002

(73) Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego:

**Niwiński Grzegorz, Warszawa, (PL);
Porębski Jerzy, Warszawa, (PL);
Stefanowski Michał, Warszawa, (PL);
Goebel Marek, Warszawa, (PL)**

(72) Twórca(y) wzoru przemysłowego:

**Niwiński Grzegorz, Warszawa, (PL);
Porębski Jerzy, Warszawa, (PL);
Stefanowski Michał, Warszawa, (PL)**

PL Rp.624

25-03

Rp 624

Grzegorz Niwiński, Jerzy Porębski, Michał Stefanowski, Marek Goebel

Warszawa, Polska

Współtwórcy wzoru zdobniczego: Grzegorz Niwiński

Jerzy Porębski

Michał Stefanowski

Wiata przystankowa

Prawo z rejestracji wzoru zdobniczego trwa od dnia: 02.02.1999 r.

Przedmiotem wzoru zdobniczego jest wiata przystankowa komunikacji miejskiej.

Istotą wzoru zdobniczego jest nowa postać przedmiotu przejawiająca się w jego kształcie i rozmieszczeniu elementów.

Przedmiot wzoru uwidoczniono na rysunku, na którym Fig.1 to widok ogólny pierwszej odmiany wiaty, Fig.2 widok elewacji pierwszej odmiany wiaty, Fig.3 plan pierwszej odmiany wiaty, Fig.4 widok elewacji drugiej odmiany wiaty, Fig.5 plan drugiej odmiany wiaty, Fig.6 widok elewacji trzeciej odmiany wiaty, Fig.7 plan trzeciej odmiany wiaty, Fig.8 widok elewacji czwartej odmiany wiaty, Fig.9 plan czwartej odmiany wiaty, Fig.10 widok elewacji piątej odmiany wiaty, Fig.11 plan piątej odmiany wiaty, Fig.12 widok elewacji szóstej odmiany wiaty, Fig. 13 przekrój boczny szóstej odmiany wiaty, a Fig.14 plan szóstej odmiany wiaty.

Pierwsza odmiana wiaty to konstrukcja oparta na pięciu słupkach nośnych, o przekroju zbliżonym do przekroju teownika, stanowiących tylną ścianę wiaty. Ściana tylna składa się z czterech segmentów, wykonanych z przezroczystych osłon, zamocowanych na słupkach nośnych. Ściany boczne wiaty są prostopadłe do ściany tylnej. Jedna ze ścian bocznych, usytuowana od strony najazdu, wykonana jest z przezroczystej osłony, która jednym bokiem przymocowana jest do skrajnego słupka ściany tylnej, drugi bok i krawędź górna osłony umieszczone są w ramie, stanowiącej konstrukcję nośną ściany bocznej. Ściana ta ma szerokość około połowę mniejszą od szerokości każdego z segmentów ściany tylnej. Dolne krawędzie osłon ściany tylnej i ściany bocznej osadzone są w ramkach. Drugą ścianę boczną stanowi, przymocowany do drugiego skrajnego słupka, podświetlany kaseton reklamowy. Kaseton ma kształt prostopadłościanu o wymiarach odpowiadających wymiarowi każdego z segmentów ściany tylnej. Pomiędzy dolnymi krawędziami ścian wiaty i podłożem istnieje prześwit. Do trzech środkowych słupków nośnych ściany tylnej przymocowana jest ławka o długości dwóch segmentów, której oparcie stanowi pozioma listwa, biegnąca przez całą długość wiaty. Wiaty ma wygięty łukowo, jednospadzisty dach, wykonany z przezroczystego, przyciemnionego materiału. Konstrukcja dachu oparta jest na pięciu żebrach, osadzonych jednym końcem na słupkach nośnych i podwieszonych przy pomocy odciągów do masztów, stanowiących przedłużenie słupków. Obrys dachu wystaje poza podstawę wiaty wyznaczoną jej ścianami. Pomiędzy tylną, spadkową, częścią dachu i tylną ścianą wiaty istnieje prześwit. Tylna krawędź dachu zakończona jest rynną. Do żeber na frontowej części dachu podwieszona jest pozioma, podświetlana listwa informacyjna, na której znajduje się nazwa przystanku i numery linii komunikacyjnych. Listwa posiada dodatkowe źródło światła, oświetlające wnętrze wiaty. Wewnątrz wiaty, na dowolnych segmentach ściany tylnej mogą być umieszczone tablice informacyjne, a na frontowej części dachu od strony najazdu można umieścić znak przystanku.

Druga odmiana wiaty to konstrukcja oparta na pięciu słupkach nośnych, o przekroju zbliżonym do przekroju teownika, stanowiących tylną ścianę wiaty. Ściana tylna składa się z czterech segmentów, z których trzy wykonane są z przezroczystych osłon, zamocowanych na słupkach nośnych, zaś czwarty, skrajny, stanowi podświetlany kaseton reklamowy w kształcie prostopadłościanu. Ściany boczne wiaty są prostopadłe do ściany tylnej. Jedna ze ścian bocznych, usytuowana od strony najazdu, wykonana jest

z przezroczystej osłony, która jednym bokiem przymocowana jest do skrajnego słupka ściany tylnej, drugi bok i krawędź górna osłony umieszczone są w ramie, stanowiącej konstrukcję nośną ściany bocznej. Ściana ta ma szerokość około połowę mniejszą od każdego z segmentów ściany tylnej. Dolne krawędzie osłon ściany tylnej i ściany bocznej osadzone są w ramkach. Drugą ścianę boczną stanowi, przymocowany do drugiego skrajnego słupka, podświetlany kaseton reklamowy. Kaseton ma kształt prostopadłościanu o wymiarach odpowiadających wymiarowi każdego z segmentów ściany tylnej. Pomiędzy dolnymi krawędziami ścian wiaty i podłożem istnieje prześwit. Do trzech środkowych słupków nośnych ściany tylnej przymocowana jest ławka o długości dwóch segmentów. Oparcie ławki stanowi pozioma listwa, biegnąca przez te trzy segmenty ściany tylnej, które wykonane są z osłon. Wiata ma wygięty łukowo, jednospadzisty dach, wykonany z przezroczystego, przyciemnionego materiału. Konstrukcja dachu oparta jest na pięciu żebrach, osadzonych jednym końcem na słupkach nośnych i podwieszonych przy pomocy odciągów do masztów, stanowiących przedłużenie słupków. Obrys dachu wystaje poza podstawę wiaty wyznaczoną jej ścianami. Pomiędzy tylną, spadkową częścią dachu i tylną ścianą wiaty istnieje prześwit. Tylna krawędź dachu zakończona jest rynną. Do żeber na frontowej części dachu podwieszona jest pozioma, podświetlana listwa informacyjna, na której znajduje się nazwa przystanku i numery linii komunikacyjnych. Listwa posiada dodatkowe źródło światła, oświetlające wnętrze wiaty. Wewnątrz wiaty, na dowolnych segmentach ściany tylnej mogą być umieszczone tablice informacyjne, a na frontowej części dachu od strony najazdu można umieścić znak przystanku.

Trzecia odmiana wiaty to konstrukcja oparta na czterech słupkach nośnych, o przekroju zbliżonym do przekroju teownika, stanowiących tylną ścianę wiaty. Ściana tylna składa się z trzech segmentów, z których dwa wykonane są z przezroczystych osłon, zamocowanych na słupkach nośnych, zaś trzeci, skrajny, stanowi podświetlany kaseton reklamowy w kształcie prostopadłościanu. Ściany boczne wiaty, prostopadłe do ściany tylnej, wykonane są z przezroczystych osłon, które jednym bokiem przymocowane są do skrajnych słupków ściany tylnej. Drugi bok i krawędź górna każdej z osłon umieszczone są w ramie, stanowiącej konstrukcję nośną ściany bocznej. Obie ściany boczne mają szerokość około połowę mniejszą od każdego z segmentów ściany tylnej. Dolne krawędzie osłon ściany tylnej i ścian bocznych osadzone są w ramkach. Pomiędzy dolnymi krawędziami ścian wiaty i podłożem istnieje prześwit. Do dwóch środkowych słupków nośnych ściany tylnej przymocowana jest ławka o długości jednego segmentu, której

oparcie stanowi pozioma listwa, biegnąca przez te dwa segmenty ściany tylnej, które wykonane są z osłon. Wiata ma wygięty łukowo, jednospadzisty dach, wykonany z przezroczystego, przyciemnionego materiału. Konstrukcja dachu oparta jest na czterech żebrach, osadzonych jednym końcem na słupkach nośnych i podwieszonych przy pomocy odciągów do masztów, stanowiących przedłużenie słupków. Obrys dachu wystaje poza podstawę wiaty wyznaczoną jej ścianami. Pomiędzy tylną, spadkową częścią dachu i tylną ścianą wiaty istnieje prześwit. Tylna krawędź dachu zakończona jest rynną. Do żeber na frontowej części dachu podwieszona jest pozioma, podświetlana listwa informacyjna, na której znajduje się nazwa przystanku i numery linii komunikacyjnych. Listwa posiada dodatkowe źródło światła, oświetlające wnętrze wiaty. Wewnątrz wiaty, na dowolnych segmentach ściany tylnej mogą być umieszczone tablice informacyjne, a na frontowej części dachu od strony najazdu można umieścić znak przystanku.

Czwarta odmiana wiaty to konstrukcja oparta na czterech słupkach nośnych, o przekroju zbliżonym do przekroju teownika, stanowiących tylną ścianę wiaty. Ściana tylna składa się z trzech segmentów, wykonanych są z przezroczystych osłon, które są zamocowane na słupkach nośnych. Ściany boczne wiaty są prostopadłe do ściany tylnej. Jedna ze ścian bocznych, usytuowana od strony najazdu, wykonana jest z przezroczystej osłony, która jednym bokiem przymocowana jest do skrajnego słupka ściany tylnej, drugi bok i krawędź górna osłony umieszczone są w ramie, stanowiącej konstrukcję nośną ściany bocznej. Ściana ta ma szerokość około połowę mniejszą od każdego z segmentów ściany tylnej. Dolne krawędzie osłon ściany tylnej i ściany bocznej osadzone są w ramach. Drugą ścianę boczną stanowi, przymocowany do drugiego skrajnego słupka, podświetlany kaseton reklamowy. Kaseton ma kształt prostopadłościanu o wymiarach odpowiadających wymiarowi każdego z segmentów ściany tylnej. Pomiędzy dolnymi krawędziami ścian wiaty i podłożem istnieje prześwit. Do dwóch środkowych słupków nośnych ściany tylnej przymocowana jest ławka o długości jednego segmentu, której oparcie stanowi pozioma listwa, biegnąca przez całą długość wiaty. Wiata ma wygięty łukowo, jednospadzisty dach, wykonany z przezroczystego, przyciemnionego materiału. Konstrukcja dachu oparta jest na czterech żebrach, osadzonych jednym końcem na słupkach nośnych i podwieszonych przy pomocy odciągów do masztów, stanowiących przedłużenie słupków. Obrys dachu wystaje poza podstawę wiaty wyznaczoną jej ścianami. Pomiędzy tylną, spadkową częścią dachu i tylną ścianą wiaty istnieje prześwit. Tylna

krawędź dachu zakończona jest rynną. Do żeber na frontowej części dachu podwieszona jest pozioma, podświetlana listwa informacyjna, na której znajduje się nazwa przystanku i numery linii komunikacyjnych. Listwa posiada dodatkowe źródło światła, oświetlające wnętrze wiaty. Wewnątrz wiaty, na dowolnych segmentach ściany tylnej mogą być umieszczone tablice informacyjne, a na frontowej części dachu od strony najazdu można umieścić znak przystanku.

Piąta odmiana wiaty to konstrukcja oparta na trzech słupkach nośnych, o przekroju zbliżonym do przekroju teownika, stanowiących tylną ścianę wiaty. Ściana tylna składa się z dwóch segmentów, z których jeden wykonany jest z przezroczystej osłony, zamocowanej na słupkach nośnych, zaś drugi stanowi podświetlany kaseton reklamowy w kształcie prostopadłościanu. Do słupków nośnych segmentu wykonanego z osłony przymocowana jest pozioma listwa, znajdująca się na około 1/3 wysokości od dołu osłony. Ściany boczne wiaty, prostopadłe do ściany tylnej, wykonane są z przezroczystych osłon, które jednym bokiem przymocowane są do skrajnych słupków ściany tylnej. Drugi bok i krawędź górna każdej z osłon umieszczone są w ramie, stanowiącej konstrukcję nośną ściany bocznej. Obie ściany boczne mają szerokość około połowę mniejszą od każdego z segmentów ściany tylnej. Dolne krawędzie osłon ściany tylnej i ścian bocznych osadzone są w ramach. Pomiędzy dolnymi krawędziami ścian wiaty i podłożem istnieje prześwit. Wiaty ma wygięty łukowo, jednospadzisty dach, wykonany z przezroczystego, przyciemnionego materiału. Konstrukcja dachu oparta jest na trzech zebrach, osadzonych jednym końcem na słupkach nośnych i podwieszonych przy pomocy odciągów do masztów, stanowiących przedłużenie słupków. Obrys dachu wystaje poza podstawę wiaty wyznaczoną jej ścianami. Pomiędzy tylną, spadkową częścią dachu i tylną ścianą wiaty istnieje prześwit. Tylna krawędź dachu zakończona jest rynną. Do żeber na frontowej części dachu podwieszona jest pozioma, podświetlana listwa informacyjna, na której znajduje się nazwa przystanku i numery linii komunikacyjnych. Listwa posiada dodatkowe źródło światła, oświetlające wnętrze wiaty. Wewnątrz wiaty, na dowolnych segmentach ściany tylnej mogą być umieszczone tablice informacyjne, a na frontowej części dachu od strony najazdu można umieścić znak przystanku.

Szósta odmiana wiaty to dwie, zestawione ze sobą równolegle, czterosegmentowe wiaty, z których każda oparta jest na pięciu słupkach nośnych. Każda z wiat ma ściany boczne, prostopadłe do linii słupków nośnych. Jedna ze ścian bocznych każdej wiaty, usytuowana od strony najazdu, wykonana jest z przezroczystej osłony, która jednym

bokiem przymocowana jest do skrajnego słupka nośnego, drugi bok i krawędź górna osłony umieszczone są w ramie, stanowiącej konstrukcję nośną ściany bocznej. Ściana ta ma szerokość około połowę mniejszą od szerokości każdego z segmentów wyznaczonego dwoma słupkami nośnymi. Dolne krawędzie osłony ściany bocznej osadzone są w ramce. Drugą ścianę boczną każdej z wiat stanowi, przymocowany do drugiego skrajnego słupka, podświetlany kaseton reklamowy. Kaseton ma kształt prostopadłościanu o wymiarach odpowiadających wymiarowi każdego z segmentów, wyznaczonego dwoma słupkami nośnymi. Pomędzy dolnymi krawędziami ścian bocznych i podłożem istnieje prześwit. Każda z wiat ma wygięty łukowo, jednospadzisty dach, wykonany z przezroczystego, przyciemnionego materiału. Konstrukcja każdego z dachów oparta jest na pięciu żebrach, jednym końcem osadzonych na słupkach nośnych i podwieszonych przy pomocy odciągów do masztów, stanowiących przedłużenie słupków. Wiaty zestawione są w ten sposób, że tylne, spadkowe krawędzie ich dachów połączone są wspólną rynną. Słupki nośne obu wiat połączone są ze sobą parami przy pomocy łączników. Do sześciu środkowych słupków nośnych wiaty przymocowana jest ławka o długości dwóch segmentów. Do żeber na frontowej części obu dachów podwieszono poziome, podświetlane listwy informacyjne, na których znajduje się nazwa przystanku i numery linii komunikacyjnych. Listwy posiadają dodatkowe źródło światła, oświetlające wnętrze wiaty.

Zastrzeżenia ochronne

1. Wiata przystankowa oparta na słupkach nośnych, posiadająca ścianę tylną i dwie prostopadłe do niej ściany boczne, przy czym pomiędzy ścianami wiaty i podłożem istnieje prześwit, zwieńczona dachem, który na frontowej części ma poziomą listwę informacyjną, z tym, że ma pięć słupków nośnych tworzących czterosegmentową ścianę tylną, przy czym każdy segment wykonany jest z przezroczystej osłony, jednocześnie ściana boczna usytuowana od strony najazdu, wykonana jest z przezroczystej osłony, która jednym bokiem przylega do skrajnego słupka ściany tylnej, zaś jej krawędź górna i drugi bok umieszczone są w ramie, przy czym dolne krawędzie wszystkich osłon umieszczone są w ramkach, jednocześnie drugą ścianę boczną stanowi kaseton w kształcie prostopadłościanu, a poza tym z trzema środkowymi słupkami nośnymi ściany tylnej styka się ławka o długości dwóch segmentów, której oparcie stanowi pozioma listwa, biegnąca przez całą długość wiaty, a ponadto przezroczysty, przyciemniony, jednospadzisty dach styka się

z pięcioma żebrami osadzonymi jednym końcem na słupkach nośnych i stykającymi się z odciałami biegnącymi do masztów będących przedłużeniem słupków nośnych, przy czym obrys dachu wychodzi poza podstawę wiaty, a pomiędzy tylną, spadkową częścią dachu zakończoną rynną i tylną ścianą wiaty jest prześwit, jak pokazano na załączonym rysunku Fig.1, Fig.2 i Fig.3.

2. Wiata przystankowa oparta na słupkach nośnych, posiadająca ścianę tylną i dwie, prostopadłe do niej ściany boczne, przy czym pomiędzy ścianami wiaty i podłożem istnieje prześwit, ponadto zwieńczona dachem, który na frontowej części ma poziomą listwę informacyjną, znanym tym, że ma pięć słupków nośnych, tworzących czterosegmentową ścianę tylną, przy czym trzy segmenty wykonane są z przezroczystych osłon, zaś czwarty, skrajny, segment stanowi kaseton w kształcie prostopadłościanu, jednocześnie ściana boczna usytuowana od strony najazdu, wykonana jest z przezroczystej osłony, która jednym bokiem przylega do skrajnego słupka ściany tylnej, zaś jej krawędź górna i drugi bok umieszczone są w ramie, przy czym dolne krawędzie wszystkich osłon umieszczone są w ramach, jednocześnie drugą ścianę boczną stanowi kaseton w kształcie prostopadłościanu, a poza tym do trzech środkowych słupków ściany tylnej przylega ławka o długości dwóch segmentów, której oparcie stanowi pozioma listwa, biegnąca przez całą długość tych trzech segmentów ściany tylnej, które wykonane są z osłon, a ponadto przezroczysty, przyciemniony, jednospadzisty dach styka się z pięcioma żebrami osadzonymi jednym końcem na słupkach nośnych i stykającymi się z odciałami biegnącymi do masztów będących przedłużeniem słupków nośnych, przy czym obrys dachu wychodzi poza podstawę wiaty, a pomiędzy tylną, spadkową częścią dachu zakończoną rynną i tylną ścianą wiaty jest prześwit, jak pokazano na załączonym rysunku Fig.4 i Fig.5.

3. Wiata przystankowa oparta na słupkach nośnych, posiadająca ścianę tylną i dwie, prostopadłe do niej ściany boczne, przy czym pomiędzy ścianami wiaty i podłożem istnieje prześwit, ponadto zwieńczona dachem, który na frontowej części ma poziomą listwę informacyjną, znanym tym, że ma cztery słupki nośne stanowiące trójsegmentową ścianę tylną, przy czym dwa segmenty wykonane są z przezroczystych osłon zaś trzeci, skrajny segment stanowi kaseton w kształcie prostopadłościanu, jednocześnie obie ściany boczne wykonane są z

przezroczystych osłon, które jednym bokiem przylegają do skrajnych słupków ściany tylnej, zaś ich krawędzie górne i drugie boki umieszczone są w ramie, a przy tym dolne krawędzie wszystkich osłon umieszczone są w ramkach, a poza tym z dwoma środkowymi słupkami nośnymi ściany tylnej styka się ławka o długości jednego segmentu, której oparcie stanowi pozioma listwa, biegnąca przez całą długość tych dwóch segmentów ściany tylnej, które są wykonane z osłon, a ponadto przezroczysty, przyciemniony, jednospadzisty dach styka się z czterema żebrami osadzonymi jednym końcem na słupkach nośnych i stykającymi się z odciegami biegnącymi do masztów będących przedłużeniem słupków nośnych, przy czym obrys dachu wychodzi poza podstawę wiaty, a pomiędzy tylną, spadkową częścią dachu zakończoną rynną i tylną ścianą wiaty jest prześwit, jak pokazano na załączonym rysunku Fig.6 i Fig.7.

4. Wiaty przystankowa oparta na słupkach nośnych, posiadająca ścianę tylną i dwie, prostopadłe do niej ściany boczne, przy czym pomiędzy ścianami wiaty i podłożem istnieje prześwit, ponadto zwieńczona dachem, który na frontowej części ma poziomą listwę informacyjną, znanymi tym, że ma cztery słupki nośne, tworzące trójsegmentową ścianę tylną, przy czym każdy segment wykonany jest z przezroczystej osłony, jednocześnie ściana boczna usytuowana od strony najazdu, wykonana jest z przezroczystej osłony, która jednym bokiem przylega do skrajnego słupka ściany tylnej, zaś jej krawędź górna i drugi bok umocowane są w ramie, przy czym dolne krawędzie wszystkich osłon umieszczone są w ramkach, jednocześnie drugą ścianę boczną stanowi kaseton w kształcie prostopadłościanu, a poza tym z dwoma środkowymi słupkami nośnymi ściany tylnej styka się ławka o długości jednego segmentu, której oparcie stanowi pozioma listwa, biegnąca przez całą długość wiaty, a ponadto przezroczysty, przyciemniony, jednospadzisty dach styka się z czterema żebrami osadzonymi jednym końcem na słupkach nośnych i stykającymi się z odciegami biegnącymi do masztów będących przedłużeniem słupków nośnych, przy czym obrys dachu wychodzi poza podstawę wiaty, a pomiędzy tylną, spadkową częścią dachu zakończoną rynną i tylną ścianą wiaty jest prześwit, jak pokazano na załączonym rysunku Fig.8 i Fig.9.

5. Wiaty przystankowa oparta na słupkach nośnych, posiadająca ścianę tylną i dwie, prostopadłe do niej ściany boczne, przy czym pomiędzy ścianami wiaty i podłożem

istnieje prześwit, ponadto zwieńczona dachem, który na frontowej części ma poziomą listwę informacyjną, znanym tym, że ma trzy słupki nośne, tworzące dwusegmentową ścianę tylną, przy czym jeden segment wykonany jest z przezroczystej osłony, zaś drugi segment stanowi kaseton w kształcie prostopadłościanu, a poza tym do słupków segmentu wykonanego z osłony przylega na około $1/3$ wysokości od dołu osłony pozioma listwa, jednocześnie obie ściany boczne wykonane są z przezroczystych osłon, które jednym bokiem przylegają do skrajnych słupków ściany tylnej, zaś ich krawędzie górne i drugie boki umocowane są w ramach, przy czym dolne krawędzie wszystkich osłon umieszczone są w ramach, a ponadto przezroczysty, przyciemniony, jednospadzisty dach styka się z trzema żebrami osadzonymi jednym końcem na słupkach nośnych i stykającymi się z odciałami biegnącymi od masztów stanowiących przedłużenie słupków nośnych, przy czym obrys dachu wychodzi poza podstawę wiaty, a pomiędzy tylną, spadkową częścią dachu zakończoną rynną i tylną ścianą wiaty jest prześwit, jak pokazano na załączonym rysunku Fig. 10 i Fig. 11.

6. Wiata przystankowa oparta na słupkach nośnych, posiadająca ściany boczne prostopadłe do linii słupków nośnych, przy czym pomiędzy ścianami wiaty i podłożem istnieje prześwit, zwieńczona dachem, który na frontowej części ma poziomą listwę informacyjną, znanym tym, że zawiera dwie zestawione ze sobą równoległe czterosegmentowe wiaty, z których każda ma pięć słupków nośnych, jednocześnie jedna ściana boczna każdej z wiat, usytuowana od strony najazdu, wykonana jest z przezroczystej osłony, która jednym bokiem przylega do skrajnego słupka ściany tylnej, zaś jej krawędź górna i drugi bok umocowane są w ramie, jednocześnie dolna krawędź osłony umieszczona jest w ramce, zaś drugą ścianę boczną każdej z wiat stanowi kaseton w kształcie prostopadłościanu, a poza tym każda z wiat ma wygięty łukowo, jednospadzisty dach, wykonany z przezroczystego, przyciemnionego materiału, przy czym konstrukcja każdego z dachów styka się z pięcioma żebrami osadzonych jednym końcem na słupkach nośnych i stykającymi się z odciałami biegnącymi od masztów stanowiących przedłużenie słupków, a wiaty zestawione są w ten sposób, że tylne, spadkowe krawędzie ich dachów mają wspólną rynną, zaś słupki nośne obu wiat przylegają do siebie parami,

poza tym do sześciu środkowych słupków nośnych wiaty przylega ławka o długości dwóch segmentów, jak pokazano na załączonym rysunku Fig.12, Fig.13 i Fig.14.

ZGŁASZAJĄCY:

Grzegorz Niwiński, Jerzy Porębski
Michał Stefanowski, Marek Goebel

PEŁNOMOCNIK:

RZECZNIK PATENTOWY

mgr inż. Irena Janicka

Fig. 1

ZGŁASZAJĄCY:
Grzegorz Niwiński, Jerzy Porębski,
Michał Stefanowski, Marek Goebel

PEŁNOMOCNIK:

RZECZNIK PATENTOWY
Irena Janicka
mgr inż. Irena Janicka

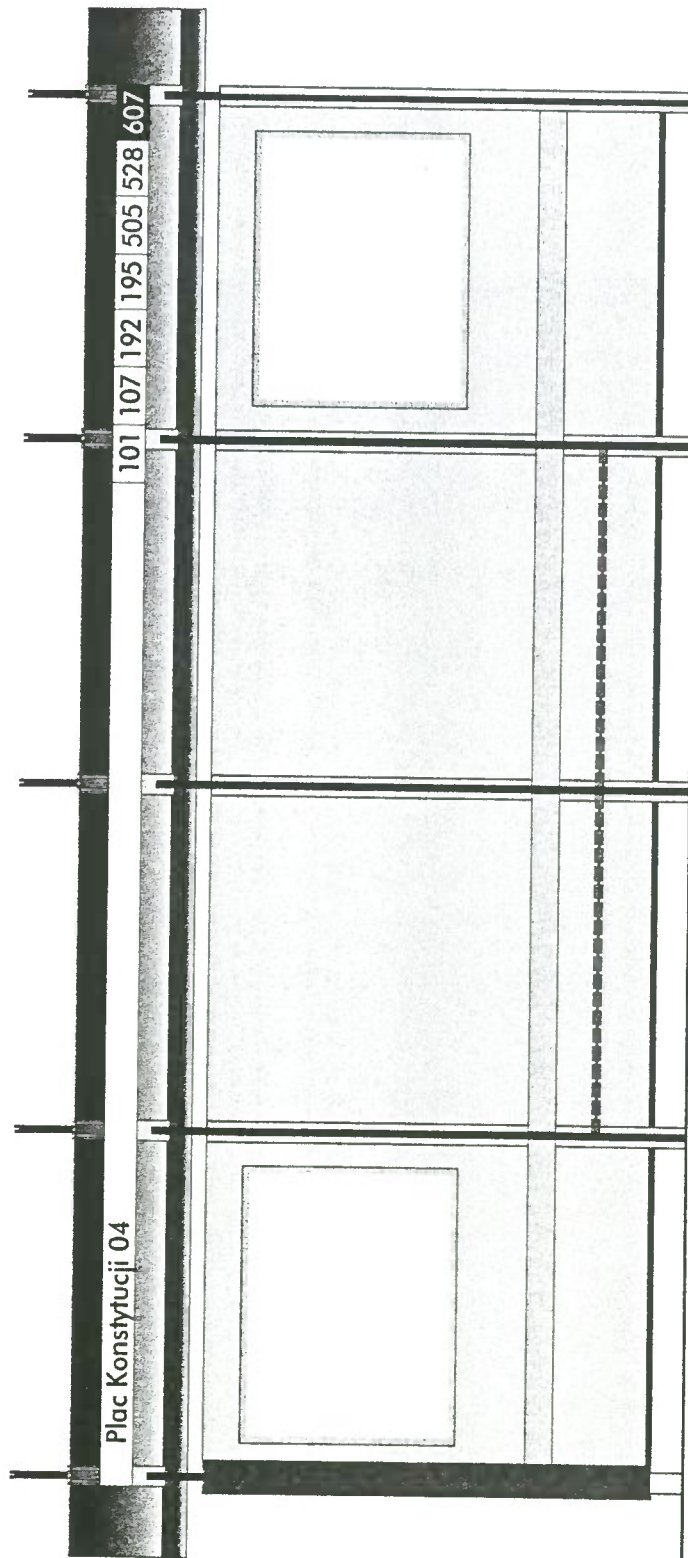

Fig. 2

ZGŁASZAJĄCY:
Grzegorz Niwiński, Jerzy Porębski,
Michał Stefanowski, Marek Goebel

PEŁNOMOCNIK:

RZECZNIK PATENTOWY
Irena Janicka
mgr inż. Irena Janicka

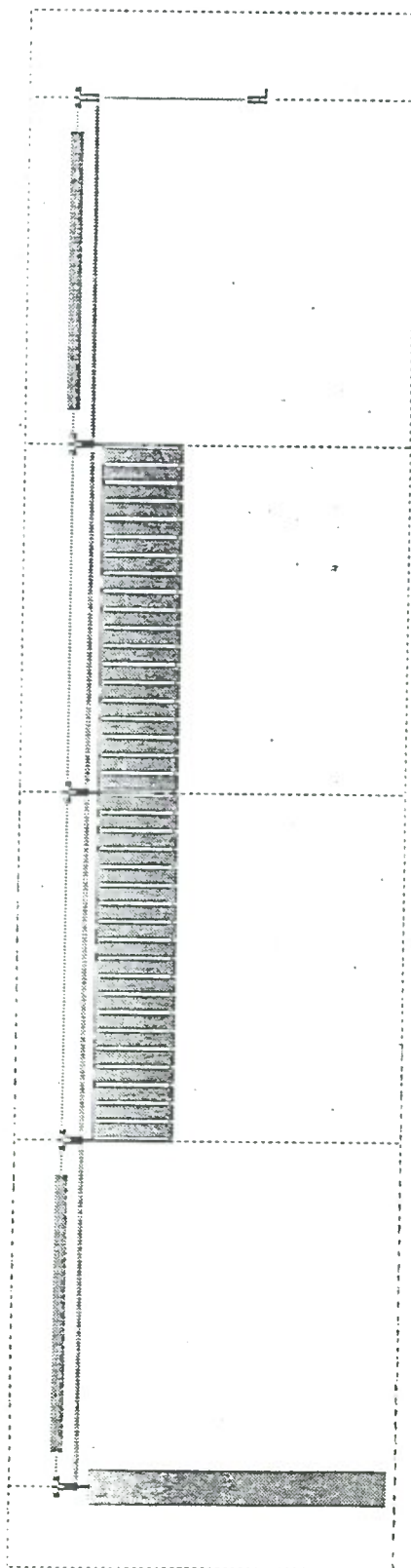

Fig. 3

ZGŁASZAJĄCY:

Grzegorz Niwiński, Jerzy Porębski,
Michał Stefanowski, Marek Goebel

PEŁNOMOCNIK:

RZECZNIK PATENTOWY
Niwiński
mgr inż. Irena Janicka

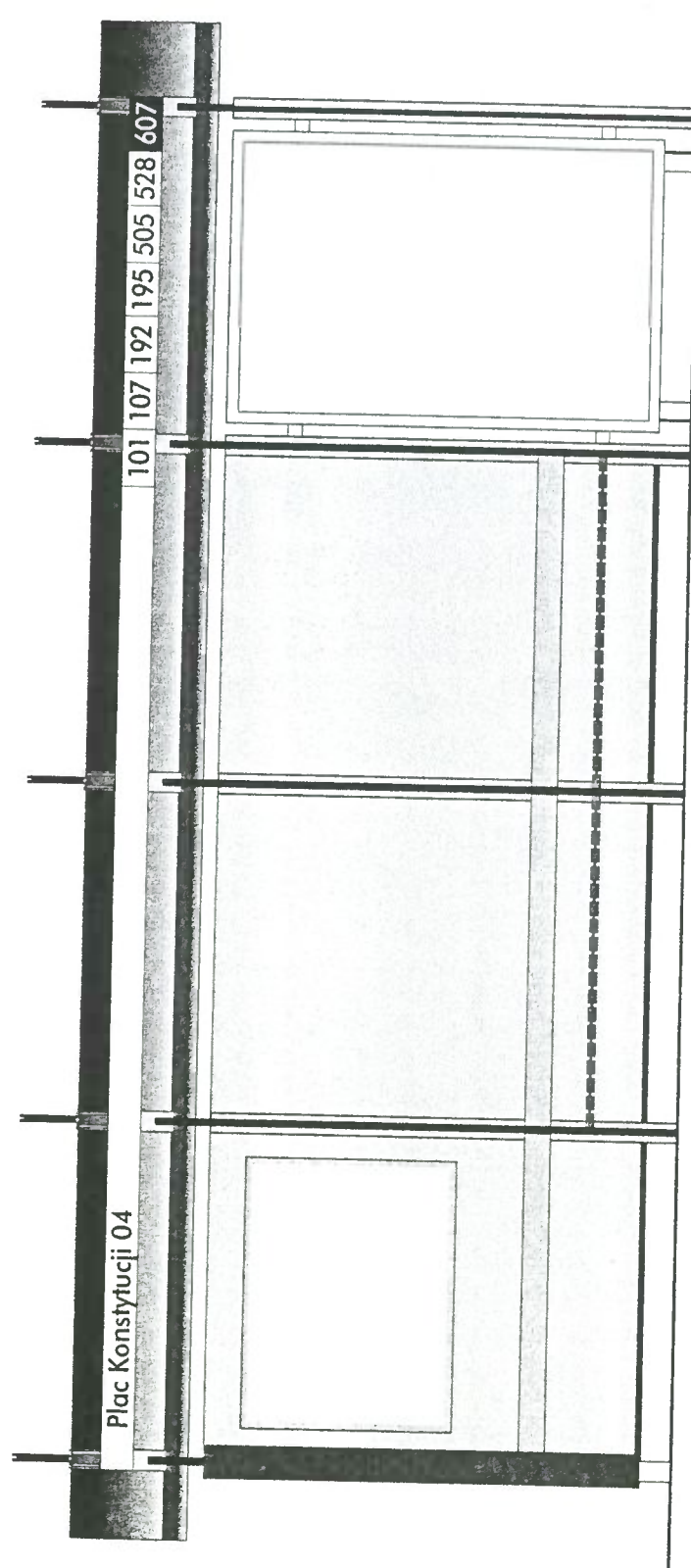

Fig. 4

ZGŁASZAJĄCY:
Grzegorz Niwiński, Jerzy Porębski,
Michał Stefanowski, Marek Goebel

PEŁNOMOCNIK:

RZECZNIK PATENTOWY
Irena Janicka
mgr inż. Irena Janicka

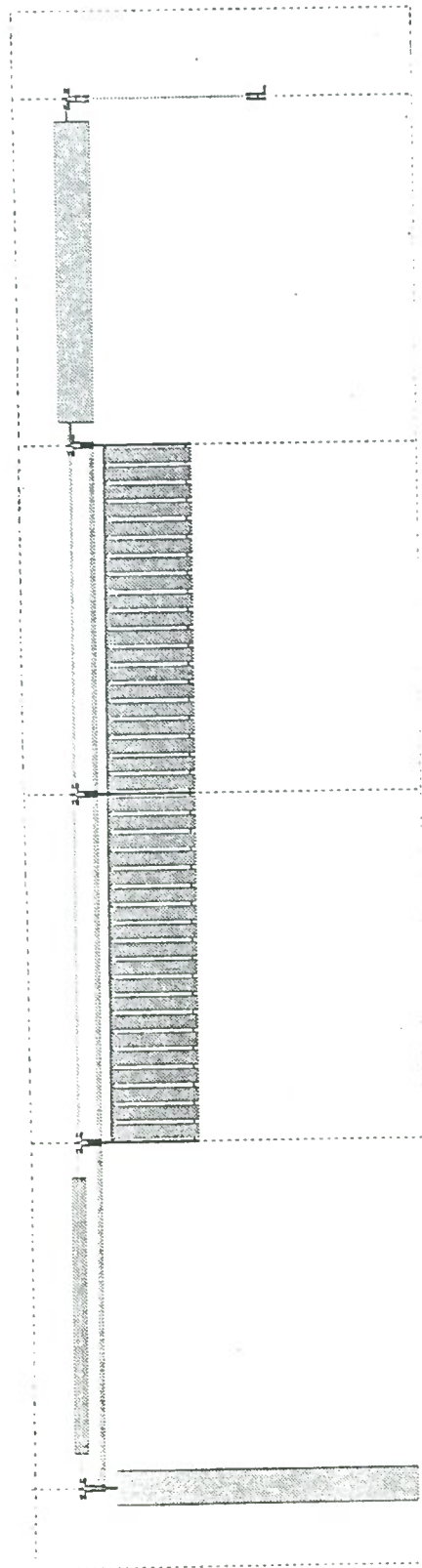

Fig. 5

ZGŁASZAJĄCY:
Grzegorz Niwiński, Jerzy Porębski,
Michał Stefanowski, Marek Goebel

PEŁNOMOCNIK:

RZECZNIK PATENTOWY
M. Pawlis
mgr inż. Irena Janicka

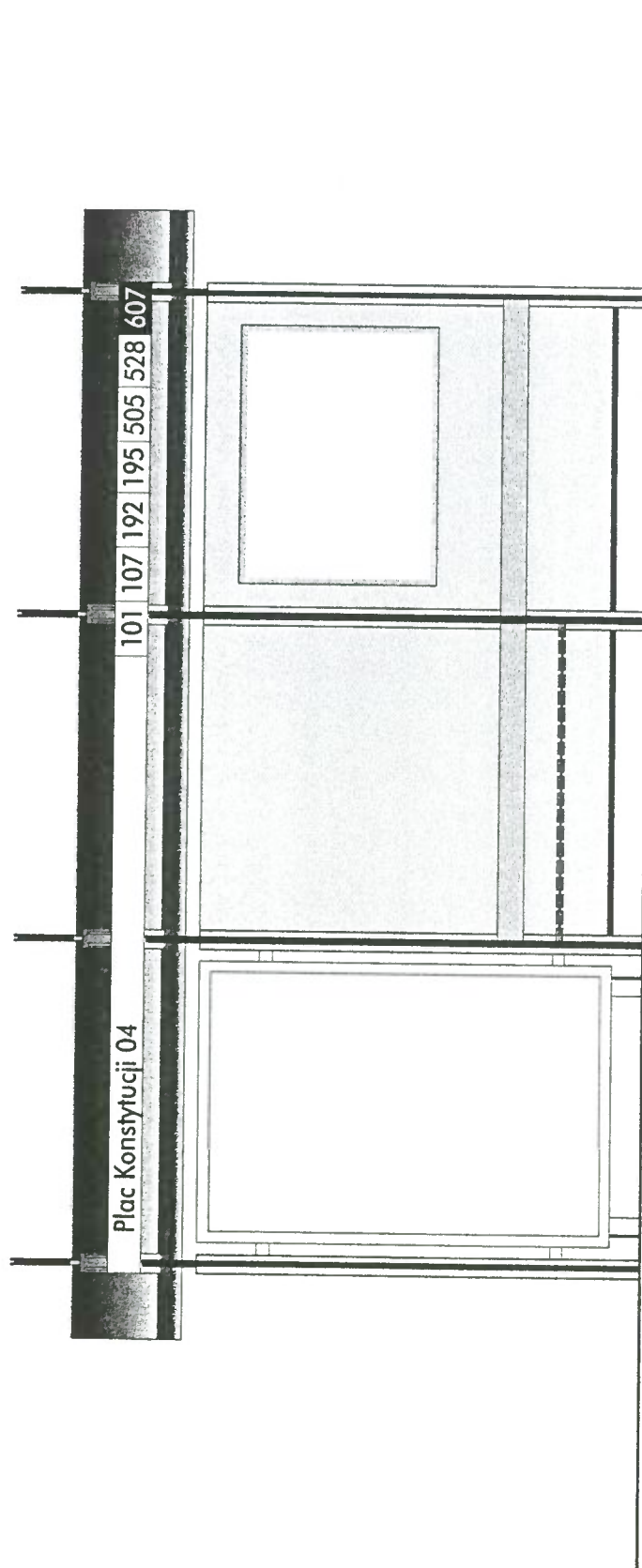

Fig. 6

ZGŁASZAJĄCY:
Grzegorz Niwiński, Jerzy Porębski,
Michał Stefanowski, Marek Goebel

PEŁNOMOCNIK:

RZECZNIK PATENTOWY
Irena Janicka
mgr inż. Irena Janicka

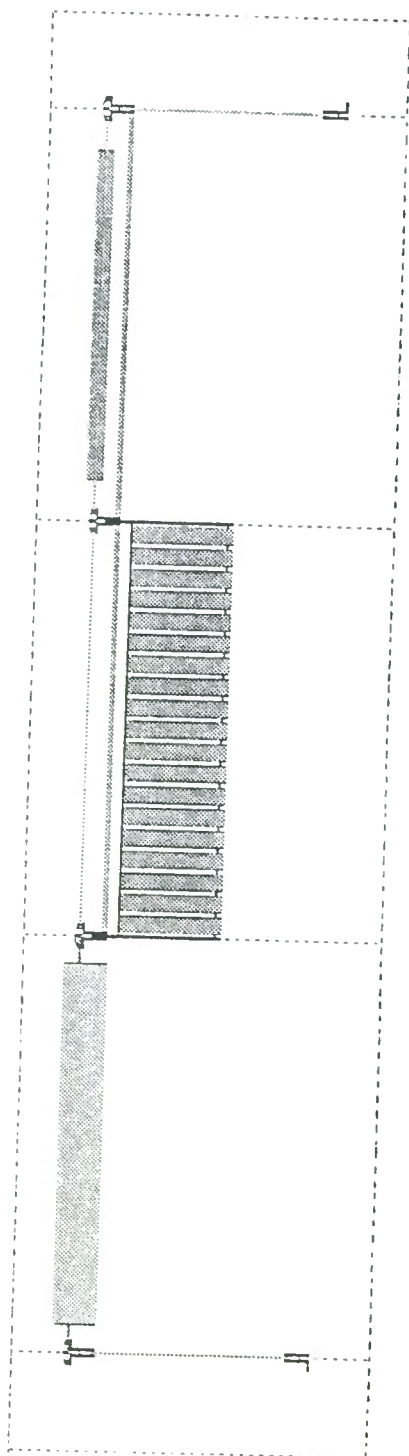

Fig. 7

ZGŁASZAJĄCY:
Grzegorz Niwiński, Jerzy Porębski,
Michał Stefanowski, Marek Goebel

PEŁNOMOCNIK:

RZECZNIK PATENTOWY
Irena Janicka
mgr inż. Irena Janicka

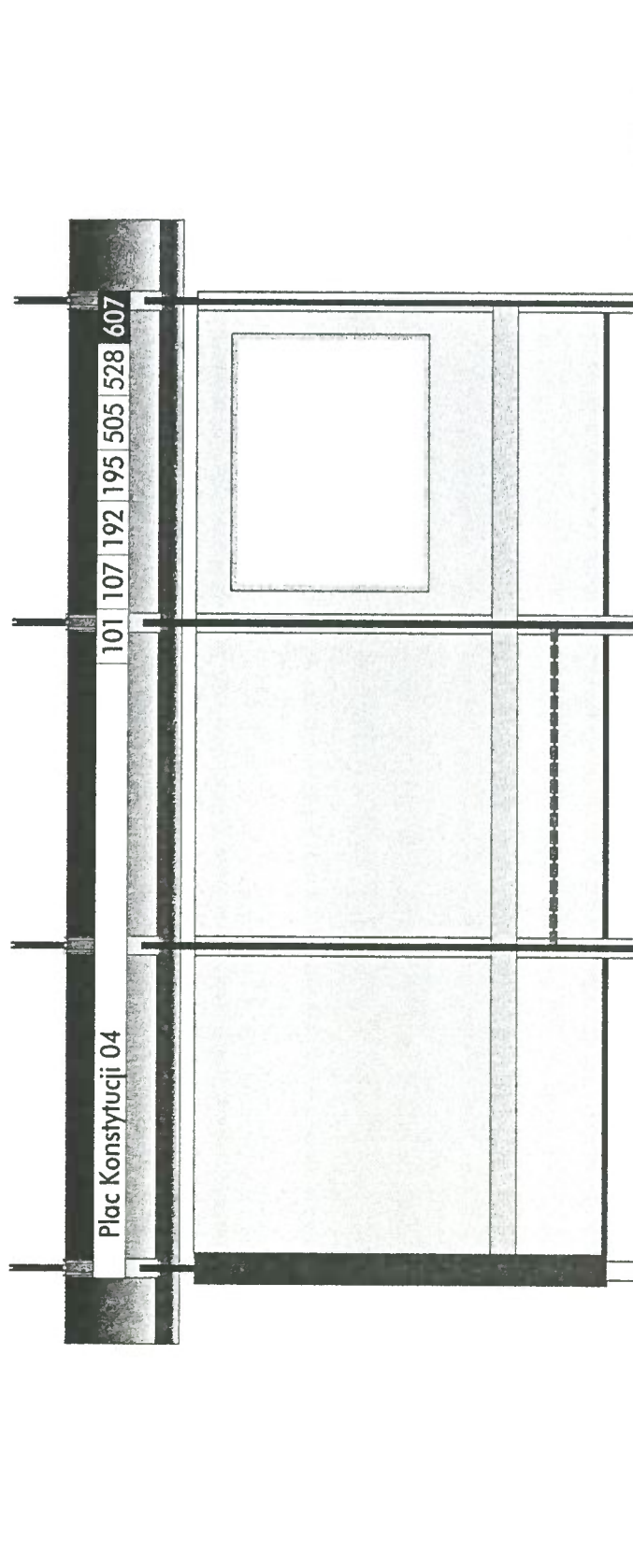

Fig. 8

ZGŁASZAJĄCY:
Grzegorz Niwiński, Jerzy Porębski,
Michał Stefanowski, Marek Goebel

PEŁNOMOCNIK:

RZECZNIK PATENTOWY
Irena Janicka
mgr inż. Irena Janicka

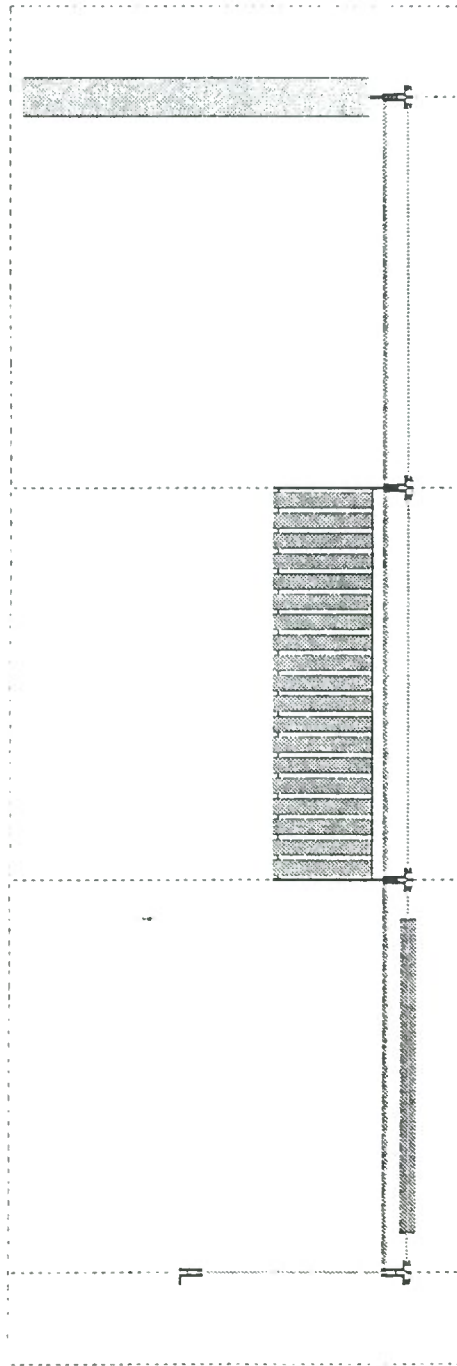

Fig. 9

ZGŁASZAJĄCY:
Grzegorz Niwiński, Jerzy Porębski,
Michał Stefanowski, Marek Goebel

PEŁNOMOCNIK:

RZECZNIK PATENTOWY
M. Janicka
mgr inż. *M. Janicka*

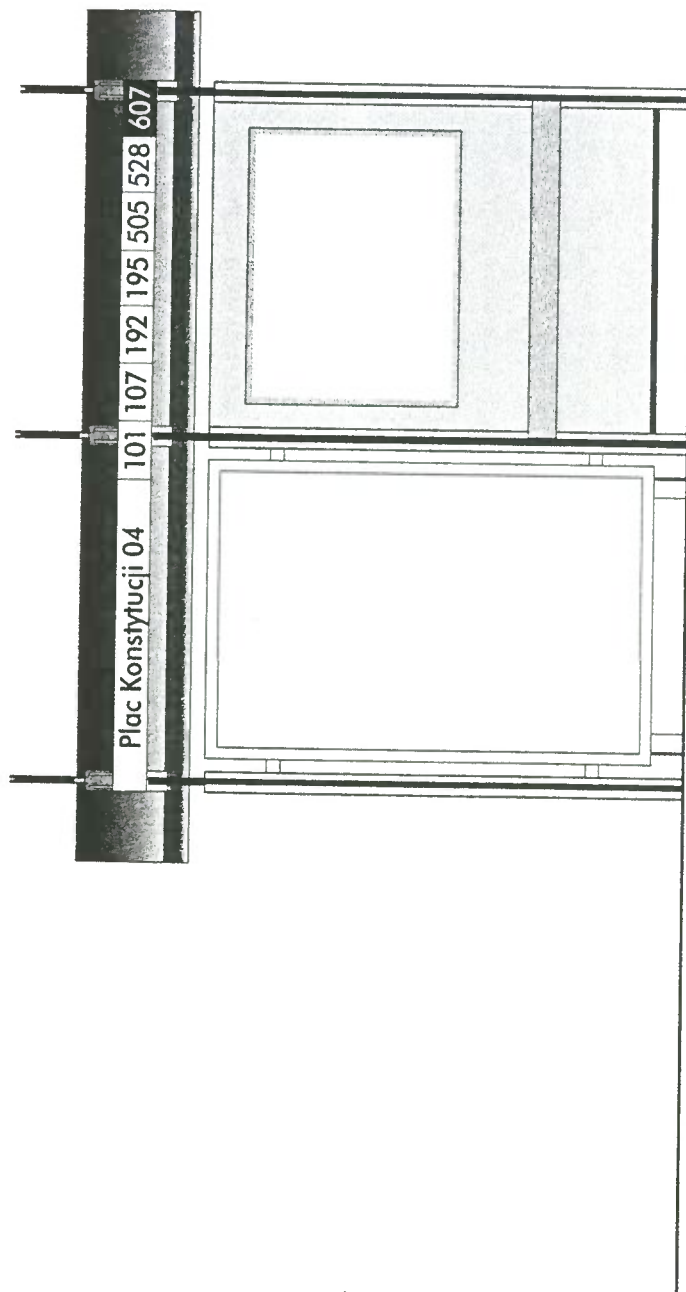

Fig. 10

ZGŁASZAJĄCY:
Grzegorz Niwiński, Jerzy Porębski,
Michał Stefanowski, Marek Goebel

PEŁNOMOCNIK:

RZECZNIK PATENTOWY
Janicka
mgr inż. Irena Janicka

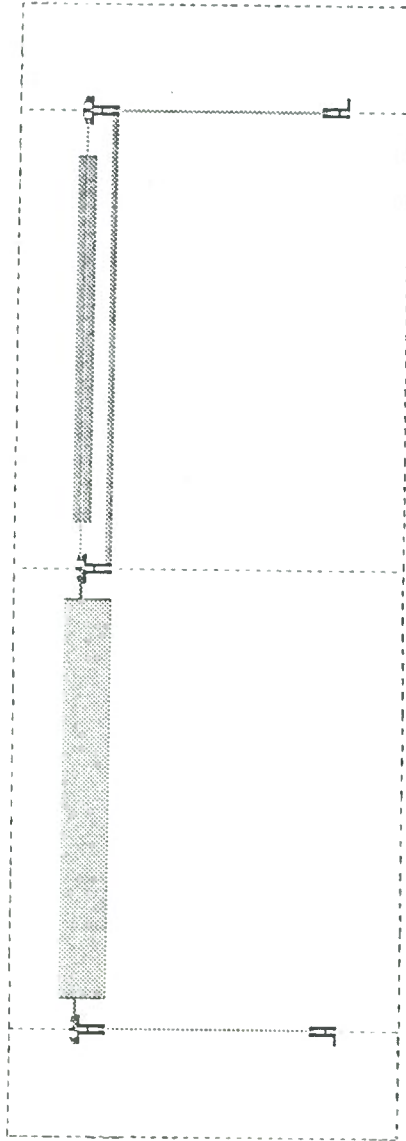

Fig. 11

ZGŁASZAJĄCY:
Grzegorz Niwiński, Jerzy Porębski,
Michał Stefanowski, Marek Goebel

PEŁNOMOCNIK:

RZECZNIK PATENTOWY
Irena Janicka
mgr inż. Irena Janicka

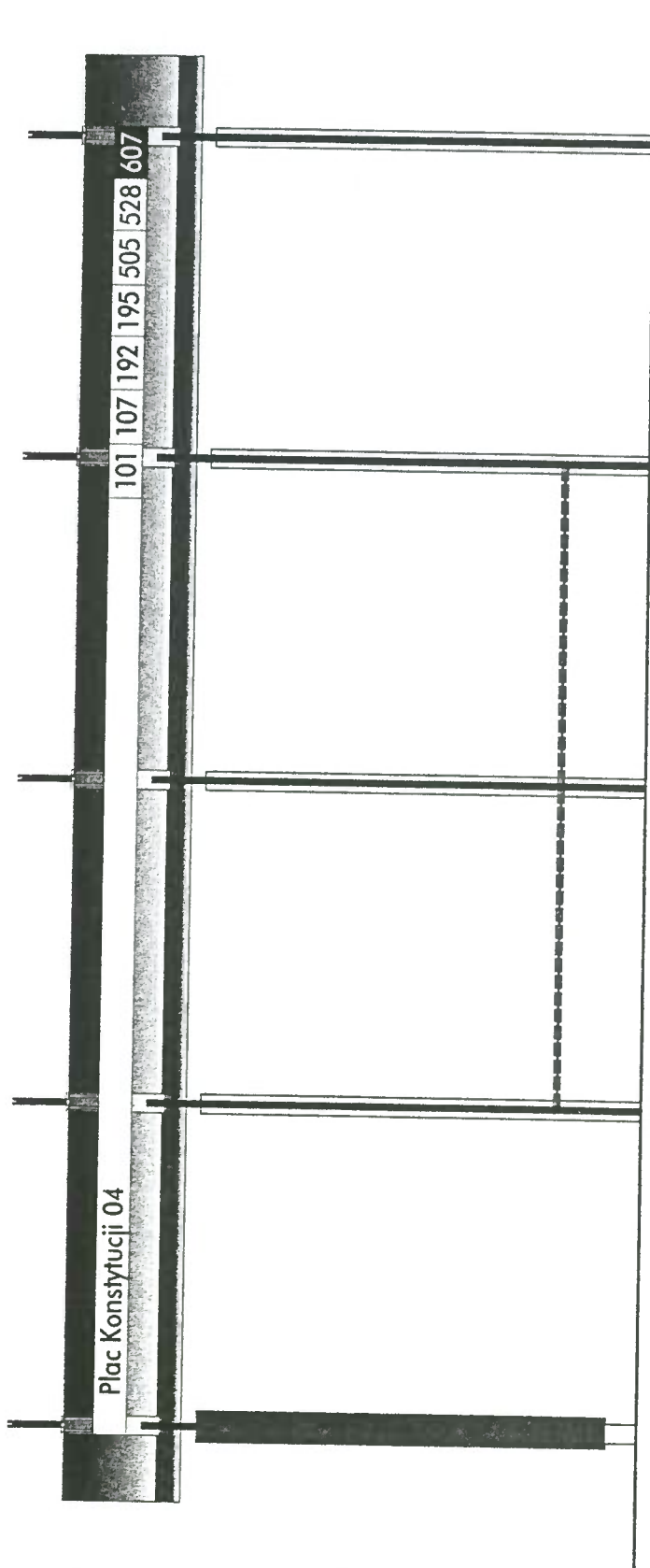

Fig. 12

ZGŁASZAJĄCY:
Grzegorz Niwiński, Jerzy Porębski,
Michał Stefanowski, Marek Goebel

PEŁNOMOCNIK:

RZECZNIK PATENTOWY
Irena Janicka
mgr inż. Irena Janicka

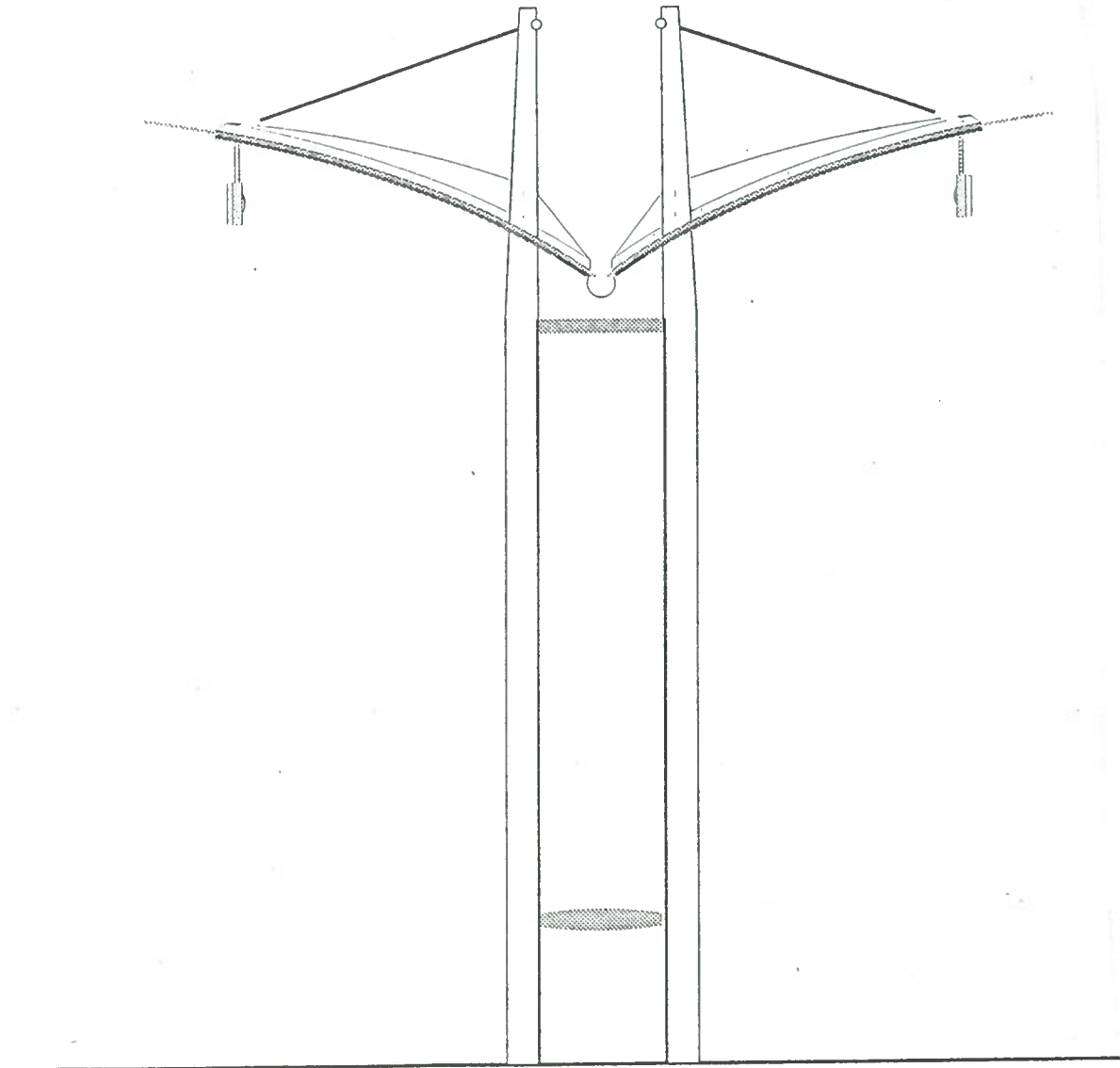

Fig. 13

ZGŁASZAJĄCY:
Grzegorz Niwiński, Jerzy Porębski,
Michał Stefanowski, Marek Goebel

PEŁNOMOCNIK:

RZECZNIK-PATENTOWY
mgr inż. Irena Janicka

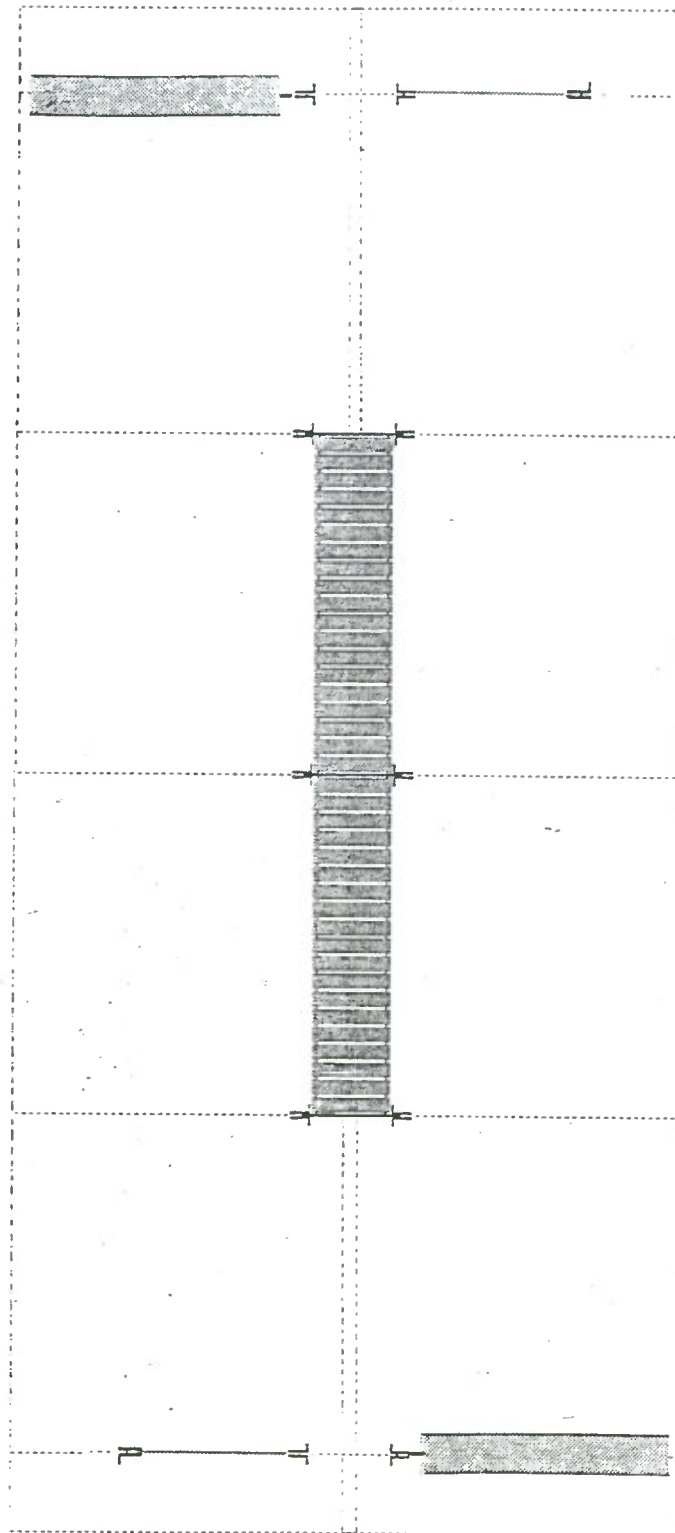

Fig. 14

ZGŁASZAJĄCY:
Grzegorz Niwiński, Jerzy Porębski,
Michał Stefanowski, Marek Goebel

PEŁNOMOCNIK:

RZECZNIK PATENTOWY
Irena Janicka
mgr inż. Irena Janicka